

III. ÉVFOLYAM.
Megjelenik
MINDEN VASARNAP
Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz
a kiadó-hivatalba
Városháztér 6. sz.
ala küldendő.

Pest, oct 9.
1869.
40. szám.

Gyüjtőknek
ÖT ELŐFIZETŐ
után
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. sz.
ide küldendő mindenféle kézirat
mely Ludas Matyinak
van szánva.

A jó szándékuak.

„Gyertek fiuk! játszunk miniszterest
Vagy képzeljük mintha azok volnánk!
Nézzétek: im hull a jó szerencse!
Nem vón' eszünk, ha fel nem kapkodnánk."

„De ugy játszunk, hogy számolni kell ám
Kinek kinek, a mit mivelt arról,
Ha tud, ha nem tud, ha tesz, ha nem tesz,
Bármit mivel miniszteri padról."

„Te Gyulácska, te leszesz az első
Te légy a katonák minisztere!
Ezeknek pénz kell, gyere kis Menyus
Állitsd a tallérokat élire!"

„De hogy az ember pénzt csinálhasson
Gscheftelni kell, ezt te tedd Pistika!
Ut is kell ám, no gyere Imrike!
A gyerekek legmosolygósbika."

„De hogy minden jól, s rendibe menjen
Bélus muzsikus, te jöjj s álj elő!
Papoknak morál, tanitóknak dij
Ide csak Jóska! te teremtsd elő."

„Igazságot mérsz te kis Bódikám!
S a ki jó volt te adsz neki Gyuri!
Szép csecse becsét, vagy egyébb czifrát
Igy lesz a játék szép s nagyon uri."

Igy szólt a sors, — s e nyolcz gyerek között
Ekkép osztá ki ajándékait,
S ezek játszották, játszották folyvást
A miniszterségnek játékait.

Egyszer jött egy úr, a közvélemény
S igy szólt: „no fiuk! adjatok számot
Gyulácska jer csak, hol a hadsereg
Mely védelmezze Magyarországot?"

A repülő csizmadia.

Rappai Páristól Pestig
Husz nap tette meg az utat . .
Egy hitvány velocipeden,
Nem de ügyességre mutat?

Horváth Bódi egy nap tudta
A megyék arczához vágni —
Mit a német husz év alatt . .
Nem birt rájuk octroyálni.

Lásd birói javaslatát . .
Ez is kunszt ám atyámfia!
Melyik hát most — mondjátok meg —
„A repülő csizmadia“?

Szeretet-fillérek.

E lapok kiadó tulajdonosa Mészáros Károly 600 forint pénzbirsága s váczi fogsága költségeinek fedezéséhez járultak:

Patonay József Nagy-Abonyból 50 kr, Flóris Sándor Uj-Pestről 1 frt. Ujvidékről Szajkó Mihály 60 kr, ör. Bodó István 60 kr, Kecskemétről, Szentkirályi Tóth László 50 kr, Paul Fülöp ref. fitanitó Nagy-Székelyből 50 kr, Kolicsányi Tamás Nagy-Harsányból 1 ft. A gyomai alsó 2-részi polgári olvasó-egylet által gyüjtve 5 ft, Luby Boldizsár Benedekfalváról 2 frt, Kis Lajos Pécsről 2 ft. Gellén Rózsa gyüjtése folytán Szatmárról: 1 ft 90 kr. — Kovács Károlynő sz. Nyiri Terézia asszonyság gyüjtése folytán Derecskéről: 5 ft 79 kr. Összesen 21 ft 39 kr.

Fogadják a szives adakozók a fogságot szenvedő őszinte köszönetét.

Rajzoló: **Virághegyi** | Felelős szerkesztő. **Bényei István.** Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Károly.** | Metsző: **Huszka.**

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.

„Hm! kérem szépen, van hadseregem
De én nem parancsolhatok vele, —
A szándék meg volt: de tehetség nem . .
Bécsből mondják meg, mit tegyek vele.“

„Menyus! hol a pénz? a nemzeti bank!?
Bécsben biz a — nem birhattam vele,
No Pista! Mire! a gscheft s vasutak?
Benyelé az Abrahám kebele.“

Bélus pár biztost, — Jóska produkált
Nagyhasu papot s tanfelügyelőt.
Bódi egy tarisznya stemplit hozott,
Gyuri szebb czifrát mint volt ezelőtt!

„Meg volt a szándék, de nem tehetének
Hogy az ár ellen úszszunk felfelé, —
Igy kellett tennünk, erőnk nem vala
Mindenünket bécsi moloch nyelé.“

„Szándéktok meg volt? — nem jól van fiuk!
Ám lássátok majd mit nyertek vele!
Vagy nem tudtátok e vers mottóját:
A pokol is jó szándékkal tele.“

Bögös.

Durogi Mihály viselt dolgainak sommás foglalatja.

D. M. 29 ezer frt. államkölcsön kikeresését hirdeti és jóhiszemü, de elámitott nép által a csizmadia tőke mellől a főbirói székbe ültettetik.

D. M. bevallja, hogy az iskolát csak kivülről ismeré; de azért a törvények a kis ujában vannak.

D. M. játsza az alkotmányt szemfényvesztés alakjában. Bachus föltámad D. M. főbiróban; oltárt emel és buzgó szivvel áldozik.

D. M. jelképezi Aba királyt, kinek a hatalom megrontá kedélyét és zsarnokoskodik.

D. M. a bor erejének megismerésében több évtizedeken keresztül szerzett tapasztalatainak daczára Noe apánk helyzetébe jut.

D. M. egy 60 éves embert botoztat a piaczon és a deres körében tántorog.

D. M. basáskodik és mások becsületében gázol, melynek következtében legazembereztetik.

D. M. a hunczfut nevet viseli; mert szüre.

D. M. verekedik a városház előtt és a szilfabot ketté törik a hátán.

D. M. mint olyan, ki a birói hatalmat ámitó eszközökkel magához ragadá és bitorlá, elcsapatik.

Sirás, rivás, krokodyl könyhullatás és fogcsikorgatás a birói szék elvesztésén.

Cselfogás, mely által D. M. visszaül birói székébe, egy jászberényi oly korifeus segélyével, ki már 30 éve keresi a szabadságot és nyuzza a népet.

D. M. ismét él és uralkodik.

D. M. mükiállitást rendez. A nyúzott birkát és a búzakévéket az eltulajdonitók nyakába kötözteti és egy városi őrrel hátuk megett doboltatva, állitja ki őket erkölcsi javitás végett vasárnap a templomból jövő nép elé

D. M. portát vesz, mely alkalommal ölre kel tanácsos társával és a földhöz sújtatik.

D. M. Jász-apáthin a soroló bizottság terméből kipiszkoltatik.

D. M. megeszi magát, mint a Czeglédi komédiás.

D. M. főbiró, egyszersmind kúrúzsoló, az eltört lábat 39-szer rakja össze és oly operátiót tesz, melyért az orvos elzáratnék, stb.

Ime itt van alkotmányunk gyöngyeinek egyike, ki a jóhiszemü nép elámitásával a főbirói hatalomra emeltetett — a mai felvilágosodott század szégyenére.

Közli

Kátai Ede.

Árverés.

Pesten Budán kidobolták:
Eladó egy piros fotel,
Miniszter ült benne — mondják —
Nosza rajta, vajh kinek kell?
Biz az sokat érne,
Ki ád többet érte!?

A vevők már seregelnek,
Egymás hátán átugornak . . .
Vége hossza nincsen ennek,
Van mit türni a fotelnak!
Biz az sokat érne,
Ki ád többet érte?

De nagy orral jő mindenik,
Ez már mégis szemtelenség!
A vevőtől azt kérdezik:
Mi most, meg hogy hol születék?
A szék sokat érne!
Ki ád többet érte?

Csak egy vevő maradt ott még,
Ez egytől is azt kérdezik:
Mi vagy most, s mi voltál elébb?
Kékvérü vagy, avagy pedig . .
Sz' a szék sokat érne!
Ki ád többet érte?

Hogy elhallgatom mi vagyok,
Azért teszem; mert nem érdem . .
Hanem multam dicsőn ragyog;
Muszkát vezettem én kérem . .
A szék sokat érne!
Ki ád többet érte?

Brávó! nagyok az érdemid,
Bele ülhetsz a fotelba
Ingyen adjuk itt van, csak vidd . . .
— És a dobos fönnen mondja:
A szék sokat ér-e!
Sokat kaptunk érte!

Reszelő.

Skorpióhoz.

Gyere be pajtás! gyere be . .
Vagyunk már ketten ide be . .
Tehát nem járod egyedül:
A mint a fiskus hegedül.

Ludas Matyi.

Hasli Muzes thodomángyos phulitikos és khültüi levele.

Thekinthetes szerkhesztülében!

Olig hodj a vásárokrul haza irkhesztem, és thettem fagasra az ín khüpünyeget, mingyán fugum phennát, és irom azukrul, a mellekhet az én ottyában itt utt megjedzésre milthunak thalálum.

Irum phedig mast edjenesen a phesti járásbul, a hul vultham khüzpuntban, a khatona kiállitásun, hodj vig ficzku jerekheknek phirus hunvéd phántlikhákot ároljam; hanem nem vult a khereskedésben onnyi prufit sem mint a modgyar delegatusok bicsi gyüzelmiben Modjorurszágnak.

Nem khelte nekhem itten az in siling solongos phurtikhám; mert elsü nop a leginek phiszegtek, másudik nop phityeregthek, hormodik nop phedig odj rittok, mint egykur Ráchele a megült khedves djerekheiért.

Aj, váj! szherkesztüléban! megbutrázkudtham, mikur láttom, hodj a leginsig khedvét az idü viszunuk a hunvidségthül idj lehongulthák; s szamarósá gumban khesztem edj polojbásszo! phopírusra bele lontolni idj:

Finánez, stempli, akczis, trofich,
Ha a nipra rá rokathik,
S elül hangzik Phulszky neve —
Még a burnak sincs ereje.

A legin hosztolon iszik:
(Todgya: hodj nem mén — de viszik.)
Sirva átkuz aszt a gunyát
Mit rá Ondrásiék huzzák.

Nem idj vult ez nállunk rigen,
Khassot Lajos idejében,
Akhur — minden legin hoj rá!
Ünkhint ment a mirthik olá.

Nem mind orony a mi fhénylik;
Deok is cshak Schmerling félig,
Kitünik a saruzásbul
— Pirolj „jubbudali“ thábur! *)

Ebbe a phesti járásbon nadjon phonoszkogyák edj némel emberek, hodj ezer kvodrát ülivel számitvo, edj huld szüllühegynek cshofolt egrüst thermü szüllüskherthért, khiványnyák oraságuk váltságdijban hárumszáz phungü furintut, a mikhur száz phüngü furintért akhárhány huldat is veheti az ember örök árun.

Miothánd phedig e miotti phonoszkhodásukra sukan ujan inthést khapták: hodj cshak edjezenek ki ho drágán is, mer a phür még thübb kültséget is fogja maga otán hozni, ogy khezdik gundulkhuzni az emberek, hodj hagynak az ü szhölöjükhet az thekhintetes oraságukra — ajándik khipen.

Ogy látszik, hugy némely oraságuk vig szöretet akharnak csopni otoljára.

Adjon az isten, hodj ne ogy ledjen, hanem igy:

Maradgyun ulcshuba szhölő a pharasztnak,
Mert fhilszházadon át phalanthált ü asztat,
S annyi verijthéket hullatta thüvére,
Mennyi burt priseli a masthani évbe?

Atta neki homok boczkhát az orasága ..
A paraszt javára must tegyen enyit hát,
Bucsás el szhip mugyán khifárodt dézsmásud,
Mundván: álgyon isthen a khapavágásud!

---

*) Ejnye de jól ki versifikáltad őket Hasli!
Matyi.

Odjancshak az emlitett járásbon tholálkoz tham khét dorob khecskeméthi gányu phulgárukha t, a khik mig Hufráth Dümét agyun dicshértek, a L o d a s M a t y i t nagyun piszkhulták. Ezeknek az embereknek nem munthan én hodj: ebogatás szomárorditás nem hallik mennyurszágba, — de megigértem hodj phingálum ruluk edj khépet, mel khummentár nélkül is fugja beszélni.

Ime itt van a khíp, khérek esztet khinyumdászulthatni.

Adgyun isten esztet thanulságus egészségekre mindazoknak a khik a szobod elvü lapokhat gyoláznok, és khiknak elmondhatonk: hodj jubb erkhülcsüt khivánum.

Hasli Mózes m. k.,
madjar izraelitó notural poét.

Gelléri mint Diogenes.

1-ső s u s z t e r i n a s: Nézd csak Jancsi nézd, az az ur talán a bolondok házából szabadult ki.

2-ik s u s z t e r i n a s: Csitt te szerencsétlen, nem látod hogy az a királyi fiskus?

1-ső s u s z t e r i n a s: Hát mit keres fényes nappal azzal a lámpással?

2-ik s u s z t e r i n a s: Bizonyosan azokat a pereket keresi . . . a miket mostanában e l v e s z t e t t.

Sziporkák.

Csak hiába! kiüti magát a szeg a zsákból! Bartakovics is addig tütyögött a hazafiság körül, mig végre — az egri iskola ügygyel — jónak látá magát a Simorok és Haas Mihályok bürök-koszorujába fonni.

Páter Makutyi a minap Tedeumot énekelvén, a hivek nem tudták elgondolni micsoda ünnepélyes alkalom lehet, hogy a páter azt teszi; — másnap a bába asszony kifecsegte, hogy a kedves Czézike szerencsésen megérkezett a . . . német szóról.

Páter Trittytrottyék nagyon készülnek a római zsinatra. — Hja! tudják ám ő kelmék a biblia ama mondását: „ubi cadaver (non possumus papa); ibi etc.

A Pesti Napló egy Jáhn István nevü székesfehérvári becsületes polgárt, kit az iskolai szék bizottmányi tagjának választott el a közbizalom . . C s a l ónak nevezett, persze mert baloldali.

A derék polgár azonban igazolva becsületét a „Pesti Vakló"-t beperelte az esküdtszék előtt.

Mi azt hiszszük az esküdtszék főleg ha kormánypártiakból áll . . felmentendi már csak azért is, mert a v a k l ó m i n d i g c s ö t l i k b o t l i k.

Ludas Matyi álma.

Azt álmodám, hogy Kossuth haza jött
Nagy ünnep volt a magyar hazában,
És a nép, mely eddig sirt és nyögött
Most is sirt, de öröm mámorában...

Csak egy sereg bujt el odujába —
Hogy ne lássa a lelkesültséget,
Nem mert kijönni a napvilágra
Keblében a pokol tüze égett.

Köpenyforgatók és elvtagadók!
Kik káromlák e haza nagy fiát..
Csuszó-mászók láb és tányér nyalók —
Előbb zsarnok... most hitvány páriák.

Egy kiáltás járta be a rónát..
„Talpra magyar“ zugá a **„Nép szava“**
E kiáltást hegy völgy viszhangozák..
S fegyvert fogott e hon szine s java.

Két száz ezer honvéd talpra is állt —
Véres harczban.. az ellenel szembe,
Kossuth vivé az ország zászlaját..
Győzelemről fényes győzelembe.

Ott valék a győzők soraiban..
Keresvén őt, ki régi ellenem!...
Hol vagy bitang? hogy ha kurázsid van
Jer hát ide.. és vivj most meg velem.

És ime az ellen hős vezére..
Rozsdás kardját szoritva markába —
Őrült tekintetet vetve felém..
Tova futott előlem a gyáva!

„Csak fuss a végvidék erdejéig...
Hahotázva — kiáltám utánna —
Ugy is meg vagy te már halva félig —
Kösd fel magad a legelső fára.“

Boldog valék.. mig fel nem ébredék
A diadal biztos tudatában,
Be kár hogy csak fictió az egész..
De az való.. a mit ekkor láttam:

Falhoz lapulva egy sötét alak,
Hallgatódzott udvar ablakomnál..
Igaz biz a.. hisz kóter ez a lak —
S Kuhn generál regementje strázsál.

Szegény fika! ez ugyan megjárta..
Mert állmomban hallott nyöszörögni:
Rémültében patrolt is kiálta —
Azt hivén, hogy megakarok szökni.

Ludas Matyi.

Pattantyúk.

Az Esti lap csak folyvást garázdálkodik,

A minap a vármegyék eltörlését sürgette;

Azután a birák kinevezésének örvendezett;

A határőrségi erdők eladását vivmánynak kürtölte;

A képviselők szabadszólási jogát belakatoltatni akarta;

Utóbb még arra is vetemedett, hogy a b gyogót és frakkot dicsőitette!

Hogy a könyökén bujdossék ki az a sovány lelke, most meg azt akarja ránk disputálni, hogy nem való nekünk a nemzeti bank!? mert a német jobban ért a . . . pénzkezeléshez.

Deák Ferenczet már saját teremtményei is meghazudtolják az öreg ur hányszor mondotta egész határozottan, hogy „a megyék az alkotmány védbástyái?"

És ime most Toldi Pista azt kezdi bizonyitgatni, hogy a megyék az alkotmányos szabadságnak nem védbástyái, hanem mindig elnyomói voltak.

Igy van az, mikor a csibe bölcsebb akar lenni az öreg kotlósnál.

Addig addig irták vala pedig német és magyar lapok, hogy oct. 4-én az uralkodó nevenapján amnestiát fognak kapni a sajtóvétségért elitéltek, hogy hát csak ugyan, akár hiszi akár nem a publikum . . istenutcse nem is kaptunk.

Dicsértessék érette Horváth Boldizsár és az ő védszentje szent Cyrillus!

Különben érdekes tudni, hogy ezzel az amnestiával hányszor ijesztgették már Ludas Matyit, mióta a kóterban ül? Hát:

1-ör 1868. tavaszán a főherczegnő születése alkalmával, midőn vagy 800 kapcza betyár kapott is.

2-or ugyan ez évben aug. 18-án a király születése napján.

3-or ugyan ez évben Szent-István király ünnepén.

4-szer ugyan ez évben a delegatiók összeülése alkalmával.

5-ör ugyan ez évben az országgyülés bezárása alkalmával.

6-or ugyan ez évben ő Felsége neve napján oct. 4-én.

7-er 1869. márt. 18-án ismét ő Felsége neve napján.

8-or 1869-ben a deák és kormánypárt győzelmének örömünnepére, hogy majoritásban maradtak.

9-er 1869. april 20-án az országgyülés megnyitása alkalmatosságából.

10-er 1869. aug. 18-án a király születés napjára.

11-er 1869. aug. 20-án Szent-István király ünnepén és végre

12-er 1869. oct. 4-én ő Felsége dicsőséges neve napján.

Olyan hang se érte a római szentszék magas füleit Luther óta, mint a Hyaczint atyáé, ki a karmelita barátok közül kilépve pompásan szemére hányta a római udvarnak fondorkodásait.

Hanem, köszönje is a páter, hogy bucsut vett a kapufélfától mert a kolostorban bizonyosan Ubrik Borbálát fogott volna. Jöjjön ide Magyarországba, megteszszük tiszteletbeli kálomistának.

A Szent-Endrei választó kerületben előre kimondta a deákpárt, hogy a képviselő választásban nem vesz részt, hanem ismét óvást tesz. A pesti Napló még is az ellenzéket okozza, hogy miatta lesz a kerület egész esztendőn át képviselő nélkül.

Na ha az ellenzék vonulna vissza, majd nem maradna ez a járás képviselő nélkül egy óráig sem; csakhogy akkor a képviselő nem a nép képet viselné, hanem a vesztegetés gyalázatát.

Sveinklein Nándor

adófaló filiszteushoz.

Te rongyos Bach-huszár,
Te otromba féreg!
Pofádon nincsen bőr
Hanem komisz kéreg!

Merted megsérteni
Egy martyr emlékét,
Sárral fertőztetni
Honfi példányképét.

A halott rablónál . .
Mi pedig borzasztó! . .
Még becstelenebb vagy
Te! halott gyalázó.

Karikás.

Baranyai szikra.

A baranyai ámfibium tiszteletes és tekintetes környéki ur rettenetesen haragszik a Matyira, a miért becses személyét anyiszor meghordozza.

Szja! hát ha még tudná az ipse, hogy a Matyi azt is tudja ám miszerint a tisztelendő prókátor urat az ügyes bajos felek minő szépen megtitulálták a vaiszlói szolgabiróságnál?

Fricskák.

Nógrádmegyében is megalakult az iskolai tanács s az eskületételt azonban mellőzte. Az Esti lap helyesli eljárását, mondván: „a kit nem ösztönöz a hazafiui kötelesség érzet, nem köti azt az eskü sem."

Pedig ott Nógrádban ugyancsak ösztönzi ám az urakat a hazafiui érzet a .. muszkavezetők megválasztására.

Karczagról igen panaszkodnak az ujjonczállitó bizottság némely tagja ellen, hogy mily szemtelenül engedi magát megvesztegettetni s egész vásárt üznek az ujjonczok felszabaditásával.

A meg mind semmi a baranya megyei eljáráshoz képest, már itt jobban értenek ehhez a gsefthez, mert itt a jómódu gazdák fiait beállitják ha sánta vagy vak is .. és akkor egy G ... nevü fiskus 200 ftért vissza viszi az apának a fiát, ha mingyárt maga a generális volna is.

A nazarenus atyafiaknak fogadása tartja, hogy nem katonáskodnak s csakugyan nem is akarnak a sorozásra előállani és fegyvert fogni, mondván, hogy ezt vallásuk tiltja.

Színi Kari drusza pedig olyan vallást akar állitani, a melynek tilalma szerint nem fizetünk egy batka adót sem, akkor aztán ha baja lesz Kuhn gyenyerálisnak a muszkával .. hát üsse maga.

A Szent-László társulatnak is meg volt hát a nagy gyülése Pécsett .. Ugyan mit csináltak ?

Hát összeültek tanácskoztak
Sokat ettek, nagyot ittak.
(Meg egy attillát elloptak.)

Adomák.

Megházasodott a fiatal ember, a plebánusnak egyik unokahugát vette el. Öt hónap mulva aztán az a szerencse érte, hogy felesége egy kis ép fiucskát szült.

Ezen való bánatában bement a paphoz a boldog apa, hogy kérdést tegyen, ha lehet e ilyen eset ?

A pap erre azt felelte, hogy azért keveselli a születés idejét mert az éjszakákat nem számitotta.

És a pap sógora ezen válaszba bele is nyugodott.

Találós mese.

A feje akkora, mint egy nagy uri tök,
S légyen akármi nap Péntek vagy Csütörtök
Megiszsza a tütüt, a vizet utálja,
Kancsó felé vigyáz szeme és a szája.
Mestersége kosta .. ám de a tanitás
Nem kenyere neki, hanem csak az ivás.
Pali komájához magát ha veheti:
A jó gyüdi sillert pintenként nyeldesi;
Hirt hord és rágalmaz, esperesnél csusz-mász ..
Azonban ő neki Dancsháza már czupász;
Hires mellékneve, jól tudjuk hogy kese ..
Mond meg Sandri öcsém! kiről szól e mese?

Ücscse-bácscsa.

Szeretet-fillérek.

Szabó István Riáról 50 kr, Heirtinger András Gurahonczról 50 kr, Forró Imre Bodnár M.-Vágóról 50 kr, Petneházy Pál Karászról 50 kr, Kovács Ferencz Pestről 20 kr, Vecsey Károly Ludányról 50 kr, Komáromból N. N. 75 kr, Aradról, Wimmer Lajos ur 50 kr, Kis József ur 50 kr, Debelliácsáról Bódi Mihály 50 kr. Összesen 4 ft 95 kr.

A kiadóhivatal.

Szeretet adományok nyilvános nyugtája.

Göcsei Horváth Gyula és családja részére

Komáromból N. N. 75 kr.

A kiadóhivatal.

Tisztelt publikum!

A hozzám intézett reclamatiókra sietek kijelenteni, hogy a Matyi naptár, — eddig bizony még nem kopogtathatott be minden előfizetőjéhez. Ennek tisztelt publicum az az egyszerü oka, hogy már julius hóban ötezer előfizetője volt a Matyi naptárnak. Nagyon természetes dolog tehát, hogy az expediálása sorba megy, mint a falusi biróság. Elébb ezen régibb előfizetőket kell kielégiteni, s azután következnek a későbbiek.

Annál fogva tisztelt előfizető barátaim, sziveskedjenek türelmes várakozással lenni e jelen hét végéig, amikorra az ország minden részébe eljut Ludas Matyi nagy naptára. Addig is csak tessék előfizetni a ki még nem cselekedte ezt, a ki pedig előfizetett, gyüjtse össze a jó komákat, s fizettessen elő velök. Még vagy két ezer előfizetőnek szolgálhatok olyan naptárral, a millyenhez fogható, tudom nem lesz több nagy Magyarországon.

Tehát t. publikum tessék várakozni pár napig, s tessék előfizetni rögtön 1 rongyos forinttal.

Ludas Matyi.

Diskurszus

Mihály gazda és Iczik szomszéd között.

Mihály: Nini szomszéd! ugyan furcsa betegsége lehet ám még annak a Napoleonnak is?

Iczik: Az ám hallja khend! üthet szurungattják a nyovalyák uzthán még is egy usztrák miniszther a herr v. Beuszt szolodgálja thülle kinjában.

Mihály: No csak hadd szaladgáljon ükeme! minek trafikált azzal a franczia zsarnokkal?

Mihály: Azt hallom szomszéd! hogy Pestmegyében is megalakult vóna már a Deákpárt?

Iczik: Meg ám hallja khend! ulvastham a Pesthi Naplúban az alapszabályukat is, az 5-ik puntban nagy hetykén uda van téve, hugy „v á l a s z t a s s é k e g y 60 t a g b u l á l l u b i z u t t m á n y.“

Mihály: Hát honnan az ördögből választanák azt a 60 tagból álló bizottmányt, hiszen mindössze csak 16-an vannak?

Iczik: Ha nem telik anyi v á l a s z t á s, majd fug thelni hallja khend k h i n e v e z é s ótján.

Ludas Matyi gyorspóstája.

B a r t h a J ó z s e f e l v t á r s n a k M.-B á n h e g y e s e n. Becses sorait vettem polgártársnak. Egy rokonkebelből jött jó kivánat mindig vigasztalólag hat a szenvedőre. Addig addig hirdetgetjük és várjuk a jobbidőket, mig egyszer majd csak megérjük. Azt mondja egyik ismert népdalunk is: „Megvirad még valaha.“

N i g r i n y i J ó z s e f u r n a k. Beküldött dolgozataiból egyet mást használni fogunk. Azt az „elveszett czikket“ tessék beküldeni a „Népszavá“-ba, s ha jó kiadjuk. A lapot küldenénk, ha tudnánk hova?

W i m m e r L a j o s u r n a k A r a d. Szives pártfogásáért fogadja köszönetünket.

F e h é r Z s i g m o n d u r n a k. Szives buzgalma folytán Margita — hirlap olvasás vágyának szép jelét adta.

V i g S á m u e l u r n a k H.-M.-V á s á r h e l y. Előre polgártárs, a szabad szellem zászlójával. Hiszszük mi, hogy H.-M.-Vásárhely szabadelvü lakossága követni fogja önt, s az olvasó népkört megalakithatni, csak egy vasárnap délutánba kerül. Az alapszabályok elküldésével nem késünk soká.

S á r i k F e r e n c z t a n i t ó u r n a k. E szerint önnek Bécsből ingyen küldik a Brumm-Brumm-ot, mert nállunk oct.—decz.-re van jegyezve. Üdvözöljük.

A k u n s z e n t m i k l ó s i p o l g á r i o l v a s ó e g y l e t r e k l a m á l ó j á n a k. Az augusztus elseji számot nem a kilenczedik hétben szokták reclamálni.

H e n á k A n t a l u r n a k:
A Ludas Matyinak tizenöt Lónyai
Piczula az ára — jól tetszett küldeni.

M i h á l k o v i c s Á r p á d u r n a k. „A toll, mely nincs hivatva: hagyja el.“

Rajzoló: **Virághegyi** | Felelős szerkesztő. **Bényei István.** Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Károly.** | Metsző: **Huszka.**

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.